

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1799/2024
21.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Слободана Велисављевића, Гордане Којић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Митра Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К-206/24 од 04.04.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-212/24 од 17.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Митра Крстића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К-206/24 од 04.04.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-212/24 од 17.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 4К-206/24 од 04.04.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 1 године и 6 месеци од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка како је то ближе наведено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-212/24 од 17.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К-206/24 од 04.04.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Митар Крстић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и приликом образлагања повреде кривичног закона наводи, да је побијаним пресудама учињена повреда закона услед погрешног тумачења одредбе члана 289. став 1. Кривичног законика, с обзиром да је окривљени као учесник у саобраћају прекршио само једну бланкетну диспозицију, а није било речи о непридржавању више саобраћајних прописа, како је то прописано одредбом члана 289. став 1. Кривичног законика, те предузетом радњом није извршио кривично дело за које је осуђен, којим наводима суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Напред изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване, који наводи су од стране браниоца окривљеног истицани и у жалби на првостепену преусу и били су предмет оцене другостепеног суда, о чему је другостепени суд на страни 3. пасус 4. и страни 4. пасус 1., 2. и 3. образложења своје пресуде дао довољне и јасне разлоге које овај суд прихвата и на исте у смислу члана 491. став 2. ЗКП упућује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић